

REFORMATIE - NIEUWS

Jaargang 22 nummer 2 2017

Inhoud

Christus en Die gekruisigd	3
Veilig en Zeker	4
De kenmerkende Verschijnselen van Judas	7
Een Gave voor het Overblijfsel	11
Bekentenis	15
Osteoporose en Depressie	16
Nieuws uit Kenia	19

Uitgegeven door:

The Reformation Herald
Official Church of the Seventh
Day Adventist Reform Movement
P O Box 7240, Roanoke
VA 24019, USA
Web: <http://www.sdarm.org>

Nederland

Zevende Dags Adventisten
Refomatiebeweging
Mezenhof 41
9561 CC Ter Apel
Bankrekening:
NL27 INGB 0004 294694
BIC Nummer: INGBNL2A
Web: <http://www.zda-ref.nl>

Suriname

Zevende Dags Adventisten
Reformatiebeweging
Lombestraat 10
Paramaribo
Boerbuiten
Postbus 8141
Web: <http://www.zda-ref.nl>

Het evangelie van onze verlossing heeft Jezus Christus als de centrale Persoon. Zijn vleeswor-
ding, Zijn leven van volmaakte gehoorzaam-
heid aan de wet van God, Zijn dood aan het
kruis van Golgotha, Zijn opstanding, Zijn he-
melvaart, Zijn priesterlijk werk als onze Voor-
spraak en Middelaar in het hemelse heiligdom,
al deze essentiële handelingen maken deel uit
van het Evangelie. Maar de dood van Christus
aan het kruis was het hoogtepunt van het evan-
gelie, omdat dit enorme offer de prijs betaalde
voor de schuld van de gehele mensheid.

In 1 Korinthe 15:3-4 lezen wij de woor-
den van God door Paulus:

‘Want ik heb u ten eerste overgegeven,
hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Chris-
tus gestorven is voor onze zonden naar de
Schriften. En dat Hij is begraven, en dat Hij is
opgewekt ten derde dage naar de Schriften’.

Hier raakt de apostel de centrale
punten van het evangelie: de dood en de op-
standing van Christus. Hij verklaart ook, dat
Christus ‘was overgeleverd om onze zonden en
opgewekt

om onze rechtvaardigmaking’ (Romeinen
4:25). Hoewel de vleeswording, het leven van
Christus en Zijn voorspraak wezenlijke punten
zijn in onze verlossing, spelen Zijn dood en
opstanding een centrale rol in het evangelie.

Tijdens zijn bezoek aan Athene, Grie-
kenland, had Paulus een ontmoeting met de
intellectuele mensen van de stad, en predikte
tot hen, hij openbaarde zijn wijsheid en kennis,
bestreed logica met logica en argument met
argument met behulp van redenaarskunst en
andere menselijke vindingrijkheid. Het gevolg
van zijn evangeliewerk in Athene was erg wei-
nig. Na het beoordelen van het werk, gedaan in
dit centrum van de filosofie, besloot Paulus om
radicaal zijn boodschap en wijze van evangeli-
satie te veranderen.

Dus verklaarde hij de gelovigen in Ko-
rinthe: ‘Ik, broeders, toen ik tot u ben gekomen,
ben ik niet gekomen met uitnemendheid van
woorden, of van wijsheid, verkondigende het
getuigenis van God. Want ik heb niet voorge-
nomen iets te weten onder u, dan Jezus
Christus en Die gekruisigd. En ik was bij u
in zwakheid, en in vreze, en in veel beving.
En mijn rede, en mijn prediking, was niet in
bewegelijke woorden der menselijke wijsheid,
maar in betoning van geest en van kracht’ (1
Korinthe 2:1-4).

Na het veranderen van zijn boodschap
en zijn manier van prediken werd Paulus de
grootste evangelist in de geschiedenis, de twee-
de na Christus Zelf. Hij zei: ‘Maar het zij verre
van mij, dat ik zou roemen, anders dan in het
kruis van onze Heere Jezus Christus, door Wie

de wereld mij gekruisigd is, en ik der wereld’
(Galaten 6:14).

“Tot de heidenen predikte Paulus
Christus als hun enige hoop op verlossing,
maar had eerst niets bepaalds te zeggen over
de wet. Maar nadat hun harten verwarmd
waren met de voorstelling van Christus als
de gave van God aan onze wereld en wat
was inbegrepen in het werk van de Verlosser
in het kostbare offer om de liefde van God
te tonen aan de mens, in de meest welspre-
kende eenvoud toonde hij die liefde voor de
hele mensheid, Jood en heiden, dat zij ver-
lost konden worden door hun harten over
te geven aan Hem. Dus toen zij, verzacht
en ingetogen, zich overgaven aan de Heer,
bracht hij de wet van God naar voren als de
test van hun gehoorzaamheid. Dit was de
wijze van werken, zijn aangepaste methode
om zielen te winnen. Was hij abrupt geweest
en onervaren in het omgaan met het Woord,
dan zou hij Jood noch heiden bereikt heb-
ben.” –The Southern Work, blz. 77.

“Als degenen, die heden het Woord
Gods onderwijzen meer en steeds meer het
kruis van Christus zouden roemen, zou hun ar-
beid veel succesvoller zijn. Wanneer zondaars
ertoe gebracht kunnen worden om ernstig naar
het kruis op te zien, en wanneer zij een volle
blik op de gekruisigde Heiland kunnen werpen,
zullen zij de diepte van Gods ontferming en de
schandelijkheid van hun zonde bewust worden.

Christus’ dood bewijst Gods grote
liefde voor de mensen. Ze is het onderpand van
onze verlossing. De christen het kruis te ont-
nemen staat gelijk met de zon aan de hemel te
bedekken. Het kruis brengt ons nader tot God,
daar het ons met Hem verzoent. Met de bewo-
gen ontferming van de liefde eens vaders ziet
Jehova op het lijden, dat Zijn Zoon verdroeg
om het mensdom van de eeuwige dood te red-
den, en neemt Hij ons aan in de Geliefde.

Zonder het kruis zou de mens geen
verbinding met de Vader kunnen hebben. Ons
aller hoop is daarop gevestigd. Het licht van de
liefde van de Heiland straalt daarvandaan uit.
En wanneer de zondaar aan de voet van het
kruis opziet naar Degene, die stierf om hem
te redden, mag hij de volheid der blijdschap
smaken, want zijn zonden zijn vergeven. In het
geloof neerknielend bij het kruis heeft hij de
hoogste plaats bereikt, die de mens kan berei-
ken.” –Van Jeruzalem tot Rome, blz. 154-155.

Hoe zit het met het veranderen van
onze methode van evangeliseren, zoals de
apostel Paulus deed?

VEILIG EN ZEKER

door K. Clark

Deze dagen, met zo veel ergerlijke tijden van verschrikkelijke gebeurtenissen om ons heen, zoeken veel mensen naar de ware betekenis, die te vinden is in deze woorden: “veilig en zeker”. De vraag, die zo vaak gesteld wordt, is: “Waar vind ik veiligheid, waar kan ik mij veilig voelen, als het lijkt, dat er geen veilige, zekere plaats is, zelfs niet in ons eigen huis?”

Dit zijn de vragen, die tot de angst leidt, die zoveel mensen voelen in hun hart. Iemands eigen huis leek altijd een plaats van veiligheid te zijn voor het gezin, een plaats vrij van gevaar, ziekte, stormen en de boosaardigheid van vijanden, echt een plek waar men zich veilig kon voelen. Om er zeker van te zijn moet men het gevoel hebben, dat men wordt beschermd tegen schade en gevaar, van bewaakt worden. Zich zeker voelen brengt vertrouwen mee en vrij van twijfel, die een gevoel bevorderen van veiligheid. Het biedt een zekere basis, waarop men kan staan.

Waar wordt deze gevonden?

Dus, als we terug naar de oorspronkelijke vraag gaan, waar een dergelijke plaats van veiligheid zou kunnen zijn, vragen wij, waar kunnen wij ons eigenlijk zeker voelen te midden van alle verdorvenheid en ontwrichting van het leven, die wij nu in de wereld vinden? Kunnen wij nog steeds een toevlucht vinden in onze eigen huizen, zoals wij dat altijd hebben kunnen doen? Kunnen wij ons zeker voelen onder de hand van de wetten van het land, die zijn opgezet om ons te beschermen? Kunnen wij denken te worden beschermd door wapens, die zijn gemaakt voor het vermeende doel van het voorzien van onze veiligheid en welzijn, en waarop zovelen steunen?

Zoals wij zien en horen van een dagelijkse basis van de daden, die vernietiging brengen en zelfs verlies van leven meebrengen, niet alleen bij mannen

en vrouwen, maar ook bij de jongeren en kinderen, beginnen wij ons af te vragen, of nog duidelijker, waar onze veiligheid zou kunnen liggen en waar wij ons zeker kunnen voelen.

Niet op de dingen van de aarde

Omdat er nauwelijks een plaats op deze aarde is, waar vrede heerst en veiligheid en zekerheid een werkelijkheid zijn, vinden wij het nodig om te zoeken naar een andere weg voor deze dingen. Waar is dat? Als wij de Schriften onderzoeken, vinden wij een plaats, waar veiligheid in overvloed aanwezig is, niet alleen in lichamelijk welzijn, maar in iets belangrijker ..., ook in het geestelijke. Ons hele wezen van het lichaam, ziel en geest verlangt naar een zeker fundament om op te bouwen en de ware zekerheid te vinden. Ons wezen is gemaakt uit de lichamelijke, mentale en geestelijke eenheden en wij kunnen deze niet van elkaar gescheiden, want zij beïnvloeden elkaar.

Als wij zoeken op de wegenkaarten, hoe wij deze weg kunnen vinden, die ons de richting aanwijst hoe op de goede weg te komen, hoe zullen wij weten, wanneer wij in het juiste gebied zijn aangekomen? Er zijn veel kruispunten, die wij zullen tegenkomen langs de weg en allemaal kunnen zij er veelbelovend uitzien. Sommige kunnen er door aantrekkelijke toevoegingen goed uitzien aan het begin, dingen die onze aandacht trekken en ons aansporen te kiezen voor die specifieke route. Als wij die weg kiezen, zien wij vaak, dat niet ver van het begin de weg een drastische verandering heeft in de manier, waarop deze eruit ziet, en het pad wordt rotsachtig en moeilijk te begaan.

Als wij de juiste weg proberen te nemen op onze zoektocht naar veiligheid en zekerheid, moeten wij de verkeersborden kennen en zoeken naar een gids, die ons echt kan helpen, als wij vragen

hebben tijdens de reis. Soms zijn er dingen op de weg, die ons goed lijken, maar, als wij verder gaan, beginnen wij te twijfelen aan hun geldigheid. Veel obstakels kunnen zich voordoen; hoe gaan wij daar mee om? De juiste keuze dan maken zal bepalen, waar wij zullen eindigen. Proberen wij er omheen te gaan, of klimmen er overheen en vervolgen onze weg, of keren wij om en gaan de weg terug, die wij gekomen zijn? Dat alles zal afhangen van welke weg wij hebben gekozen om te volgen. Hebben wij een verschrikkelijke fout gemaakt en het verkeerde pad gekozen en moeten wij daarom omkeren of doorgaan en de hindernissen bevechten, als zij tot ons komen?

Deze keuzes zijn allemaal belangrijk, als wij proberen om onze zoektocht naar een veilige en zekere haven te vinden. Ten slotte waarschuwt Spreuken 14:12 ons, dat: ‘Er is een weg, die iemand recht schijnt, maar het laatste van die zijn wegen des doods’. Als wij de weg zijn opgegaan, die tot het verderf leidt in plaats van naar het eeuwige leven, moeten wij onverwijld zoeken naar de juiste Gids, die de correctie zal geven, die wij nodig hebben. Anders zullen zij, die proberen ons te beroven van onze veiligheid en zekerheid, trachten volledige macht over ons en onze eeuwige lotsbestemming vast te houden.

De juiste weg

Het is belangrijk, dat wij het juiste pad volgen, zodat wij zullen aankomen bij de gewilde bestemming en zijn beloningen. Zoals wij lezen in 2 Timótheüs 1:7: ‘Want God heeft ons niet gegeven een geest der vreesachtigheid; maar der kracht, en der liefde, en der gematigdheid’. Als wij hen tegenkomen op ons pad, die niet geheiligd zijn, of opzijzetten om echt de God van de waarheid te volgen, moeten wij nauwgezet zijn om hun slechte invloed niet toe te staan om ons op een dwaalspoor te leiden. Wij moeten zorgzaam zijn om niet toe te staan, dat onze schuilplaats geopend is voor de vijand van zielen, die altijd klaar staat om ons weg te trekken van de veiligheid, die wij gevonden hebben op onze weg. Satan werkt zo vaak om de geesten van de mensheid onder de geest van een ander te brengen, zodat hij beheerst kan worden door hun daden en verlangens.

De Gids

Net zoals er een goede weg is, moeten wij reizen om onze veilige en zekere bestemming te bereiken, is er een Gids, die ons tracht te winnen voor Zichzelf, zodat wij zullen komen en Hem toestaan ons te leiden op deze reis, die wij zijn begonnen. De wetten van het land, die door de mens gemaakt zijn, beschermen ons niet altijd, maar de wet van deze Gids en Beschermers zal ons de weg wijzen tot het eeuwige leven, als wij besluiten om onze wil volledig aan Hem te onderwerpen en gehoorzaam te zijn aan Zijn leiding. Hij heeft ons een gids gegeven, zodat wij Zijn aanwijzingen kunnen ontvangen en ons verbeteren, evenals waarschuwingen, als wij reizen. Zijn beloften worden hierin ook gevonden; mooie

beloften, die zijn om ons te bemoedigen, als wij onze reis vervolgen. Hij heeft beloofd ons nooit te verlaten of in de steek te laten.

Onze Vader in de hemel heeft ons zo lief, dat Hij een groot offer bracht ten behoeve van ons, zodat wij weer in de volmaakte staat, waarin de mens werd geschapen, konden worden hersteld. U ziet, als wij de Gids bestuderen, leren wij, hoe de eerste man en vrouw hun zekerheid hadden geschonden door de vijand van zielen. En door de eeuwen heen is onze veiligheid steeds meer uitgedaagd door deze Boze, die het aandurfde om Jezus’ positie in de hemel aan te vechten. Hij overtuigde ook sommige van de engelen om hem te volgen en daardoor werden zij uit de hemel geworpen met hem.

Deze daad brachten hem en zijn kwade heir in de hof, die God gemaakt had als woonplaats voor de kroon van de schepping van Zijn handen. Omdat hun veilige haven was betreden door deze ene, die zijn verlagende invloed op de vrouw uitoefende, had de verschrikkelijke toestand, die bekend staat als zonde, zijn begin op de aarde. Deze begindaad van de ondergang van de mensheid heeft voortgeduurd tot de aarde zo verdorven is geworden, dat de verschrikkelijke gevolgen ook zijn verspreid naar de geschapen dieren, alsmede de grond en de voedselketen, die zo volmaakt was gemaakt door de Schepper.

Aan deze voorwaarden moest worden voldaan op een of andere wijze door een Borg, zodat de verlossing opnieuw dingen terug kon brengen in hun beoogde toestand. Dit leidde tot de eerste belofte van een Redder, een Verlosser, zoals gesproken is in Genesis 3:15: ‘En Ik zal vijandschap zetten tussen u en tussen de vrouw, en tussen uw zaad en tussen haar zaad; dat zal u de kop vermorzelen, en gij zult het de verzenen vermorzelen’. Zo was de dood van Satan voorzegd en de weg voor het herstel van de mens bekend gemaakt.

Het plan

Het plan was opgesteld voor de grondlegging van de aarde. Hoewel de eerste mens volmaakt was geschapen, naar het beeld van God, was er een weg gemaakt, een Borg voorzien, mocht hij niet gehoorzaam blijven aan zijn Schepper. En als wij terugkijken in de geschiedenis van de val van de mens, beseffen wij, dat God in Zijn wijsheid wist, dat een Verlosser zeker nodig zou zijn. Wij zijn Zijn eigendom, zowel door de schepping als door de verlossing. Wat betekent het om verlost te worden? Het geeft aan, dat er iets, dat toebehoorde aan iemand, verloren was geweest en dat terug gekocht moest worden of teruggegeven aan de oorspronkelijke eigenaar. Dus dit was de toestand, die de mensheid overkwam. Jezus Christus, de Zoon van God, was degene, die in deze behoefte aan herstel kon voor-

zien. Als wij kijken in de Schrift, vinden wij dit in Johannes 3:16: ‘Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat eenieder, die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe’.

Hoe werkt dit? Welk deel moeten wij spelen in dit plan? Het bovenstaande vers stelt, dat degenen, die geloven, niet zullen vergaan. Betekent dit, dat alles, wat wij moeten doen, is geloven? Is dat het hele verhaal van verlossing? Wij leven inderdaad in de laatste dagen van de geschiedenis van de aarde, als er zoveel misvattingen zijn aangenomen en geloofd, terwijl de waarheid is verworpen. Een van onze taken, als wij onderweg zijn, is, dat wij ijverig naar waarheid zoeken in de Gids, die ons gegeven is door onze Schepper. Wij moeten weten, wat zijn woorden ons zeggen en wij moeten deze uitleven volgens hem in ons dagelijkse leven.

Als wij een lichamelijke ziekte hebben, stellen wij alles in het werk om de diagnose te vinden en dan gaan wij op zoek naar de juiste behandeling, zodat wij weer een goede gezondheid kunnen verkrijgen. Als wij worden getroffen door geestelijke ziekte, kunnen wij het Woord van God raadplegen om de juiste behandeling te vinden, zodat wij hersteld kunnen worden en weer gezond zijn. Wanneer wij zoeken in dit leerboek, vinden wij het middel voor welke geestelijke ziekte ook, die wij mogen hebben. Dat boek vertelt ons in Jakobus 1:5: ‘Indien iemand van u wijsheid ontbreekt, dat hij ze van God begere, Die eenieder mild geeft, en niet verwijt; en zij zal hem gegeven worden’. Wat is volgens het plan der verlossing de allerbelangrijkste methode van genezing?

Het zekerste Middel voor de ziel

Als wij terugverwijzen naar de begingedachten van dit artikel, toen wij zochten naar het juiste pad om te nemen, dat ons zou leiden om een plaats te vinden, waar wij veilig en zeker konden zijn, bemerkten wij, dat wij zo voorzichtig moesten zijn om de juiste te kiezen. Als wij nu nadenken over het meest zekere middel voor een zonde-zieke ziel, moeten wij opnieuw de juiste keuze maken. Sinds wij onze reis zijn begonnen, hebben wij geleerd, dat er een betrouwbare Gids is en een Gids, die ons de juiste weg wil tonen. Ook, als wij op zoek zijn naar de plaats, waar wij de veiligheid en de zekerheid kunnen vinden, waarmee wij begonnen zijn om die te vinden, ontdekken wij, waar het is en ook wie het is, die ons uitnodigt in het bewaren van de veiligheid. In Matthéüs 25:34 lezen wij: ‘Alsdan zal de Koning zeggen tot hen, die tot Zijn rechterhand zijn: Komt, gij gezegenden Mijns Vaders, beërft dat Koninkrijk, dat u bereid is van de grondlegging der wereld’.

Jezus, de Zoon van God, is die Koning, die ons de uitnodiging geeft om te komen en in te gaan in Zijn Koninkrijk, waar heel het hemelse heir woont.

Daarin is onze laatste intocht, als deze verdorven wereld wordt achtergelaten; een plaats waar wij niet bang moeten zijn voor iets, geen enkel moment. Dan zullen wij op de nieuwe aarde wonen, die zal zijn, zoals de hof van Eden was in het begin, en er zal geen zonde meer zijn.

Hoe de losprijs werd betaald

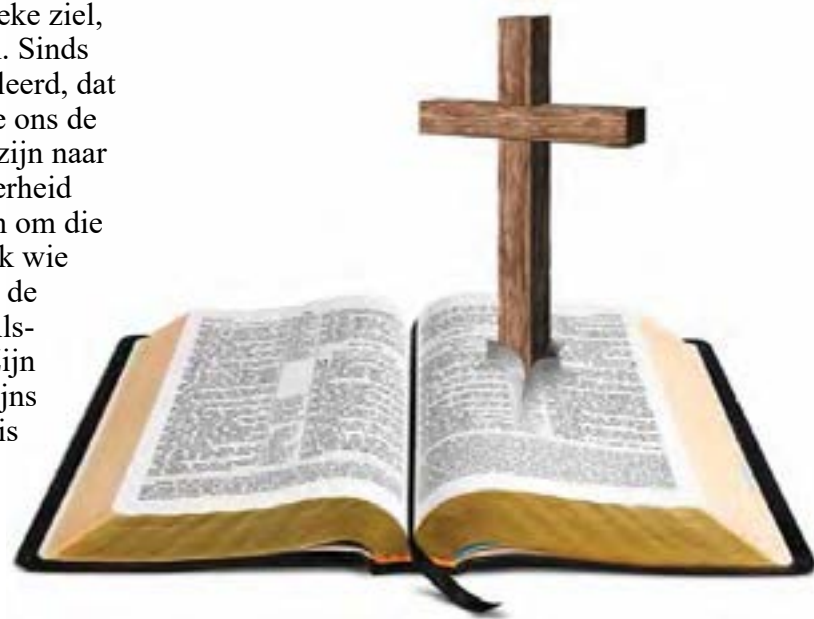
Omdat de mensheid het slachtoffer is van een wrede vijand en de Zoon van God de Verlosser is door wie wij vrijgekocht kunnen worden, hoe werkt het plan dan? In 1 Korinthe 6:19-20 staat: ‘Of weet gij niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, Die in u is, Die gij van God hebt, en dat gij van uzelf niet zijt? Want gij zijt duur gekocht: zo verheerlijkt dan God in uw lichaam en in uw geest, die van God zijn’. Wij zijn rentmeesters van Zijn genade; verworven door Zijn bloed. In 1 Petrus 1:18-19 vinden wij deze woorden:

‘Wetende dat gij niet door vergankelijke dingen, zilver of goud, verlost zijt uit uw ijdele wandeling, die u van de vaders overgeleverd is. Maar door het dierbaar bloed van Christus, als van een onbestraffelijk en onbevlekt Lam’. Wij zijn Zijn verworven eigendom, en wij moeten Hem verheerlijken door te leven in gehoorzaamheid aan Hem en Zijn wet.

Omdat Jezus leeft, kunnen wij ook leven. Spoedig zal Hij verschijnen in de hemel met alle heilige engelen, komende om Zijn geliefden thuis te halen. Wat een gelukkige dag zal dat zijn! Laten wij er klaar voor zijn.

Een oproep!

Ja, er is een plaats, waar wij ten slotte veilig en zeker zullen zijn. Misschien niet op een plaats op deze aarde, hoewel Hij Zijn engelen zal sturen om te waken over ons, maar wij zullen spoedig daar zijn, waar wij kunnen lopen en praten van aangezicht tot aangezicht met onze Schepper, Verlosser en Vriend. Mogen wij trouw zijn, als wij wachten op Zijn verschijning!

DE KENMERKENDE VERSCHIJNSELEN VAN JUDAS

door D. P. Silva

Judas, een van de meest ontwikkelde van de apostelen van Christus, werd ongunstig bekend in de wereldgeschiedenis. Vanwege zijn fatale rol in het verraad van Jezus, hij verkocht Hem voor 30 zilverlingen, de prijs van een slaaf, de valse apostel wordt algemeen gehaat door een groot aantal christenen.

Zeker, niemand van ons zou willen in Judas' schoenen te staan en hetzelfde lot te ondergaan als hij. Maar wij allen lopen het risico om dezelfde ernstige fouten te begaan, zoals hij deed, en onze eeuwige zaligheid te verliezen als gevolg daarvan.

Het leven van Judas leert ons zeer belangrijke lessen. Door Gods genade moeten wij zijn verkeerde houding vermijden en onze ernstige karakterfouten en zonden overwinnen, die, als deze in ons hart blijven leven, een fatale hindernis zouden zijn voor onze eeuwige verlossing.

Judas had uitstekende talenten, als deze goed gebruikt waren, zouden zij een grote zegen geweest zijn voor de opkomende christelijke gemeente. Het is waar, Jezus heeft hem nooit uitgenodigd Zijn apostel te zijn. Hij bood zichzelf aan en Jezus wees hem niet af, maar gaf hem een plaats onder de apostelen. Hij genoot prachtige kansen om te leren van Jezus en om een symmetrisch karakter te ontwikkelen. Helaas, welke ernstige fouten beging Judas daardoor, die hem leidden tot zijn vreselijke misdaad om Jezus te verkopen voor dertig zilverlingen?

Laten wij eens kijken naar een aantal goede en positieve eigenschappen van Judas, voordat wij de waarde bepalen van zijn negatieve karaktereigenschappen:

Judas werd aangetrokken tot het mooie karakter van Jezus en hij hield van de Meester. Hij ontving kracht om de zieken te genezen en om demonen te verdrijven. Hij was een natuurlijke leider. Hij was verbaasd, toen hij zag, dat Jezus mensen genas, de schare voedde, de doden opwekte en de meest verachte zondaars aannam. Hij was geraakt door de genade en barmhartigheid, geopenbaard door het karakter van Jezus. Hij had een verlangen om te zijn als Christus, en wilde werken met en voor Hem in het herstellen van de verloren mensheid. Net als andere discipelen had hij geen begrip van de ware aard

van de Messias. Hij hoopte, dat Christus een politiek leider zou zijn, die het Romeinse Rijk zou omverwerpen en Israël zou stellen aan het hoofd van de volken in de wereld. In al zijn werk onder de discipelen probeerde hij dit doel te bereiken.

Wat was er mis met Judas? Hij was een zeer egoïstische man, en in plaats te strijden tegen zijn ernstige karaktergebreken, gierigheid, hebzucht en zelfvoldaanheid, ontwikkelde hij een zeer hoge dunk over zichzelf.

“Terwijl Jezus bezig was de discipelen voor te bereiden voor hun bevestiging, drong iemand, die niet geroepen was, zijn aanwezigheid bij hen op. Het was Judas Iskariot, een man die beleed, dat hij een volger van Christus was. Hij kwam nu naar voren en trachtte een plaats te verwerven in deze intieme kring van discipelen. Met grote ernst en schijnbare oprechtheid verklaarde hij: ‘Meester, ik zal U volgen, waar Gij ook heengaat’. Jezus wees hem niet terug en verwelkomde hem ook niet, maar sprak alleen de sobere woorden: ‘De vossen hebben hollen, en de vogelen des hemels nesten, maar de Zoon des mensen heeft geen plaats om het hoofd neer te leggen’ (Matthéüs 8:19-20). Judas geloofde, dat Jezus de Messias was, en door zich onder de discipelen te scharen, hoopte **hij zich te verzekeren van een hoge positie in het nieuwe koninkrijk**. Deze hoop wilde Jezus hem ontnemen door op deze wijze over Zijn armoede te spreken.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 245.

Zoals wij zien in het bovenstaande citaat, was de eerste motivatie van Judas fout. Hij hoopte een hoge politieke positie te bereiken door zijn belang te verenigen met de discipelen van Christus.

“De discipelen wilden gaarne, dat Judas één van de hunnen zou worden. Hij had een indrukwekkend voorkomen, was een man van scherp onderscheidingsvermogen en bruikbare talenten, en zij bevalen hem bij Jezus aan als iemand, die Hem zeer van dienst zou kunnen zijn bij Zijn arbeid. Ze waren verrast, dat Jezus hem zo koel ontving.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 245.

Als wij zorgvuldig het karakter van Judas en

de andere discipelen bestuderen, komen wij tot de conclusie, dat zij allemaal zeer vergelijkbare neigingen en aspiraties hadden. Wat was dan de oorzaak, dat Judas een verrader en een boosdoener werd, veracht door de gehele wereld?

“Toch was Judas, toen hij zich bij de discipelen aansloot, niet ongevoelig voor de schoonheid van het karakter van Christus. Hij voelde de invloed van die goddelijke kracht, die zielen tot de Heiland trok. Hij, Die niet gekomen was om het geknakte riet te verbreken of de kwijnende vlaspit te doven, wilde deze ziel niet afwijzen, terwijl er toch nog iets in hem was, dat verlangend reikte naar het licht. De Heiland las het hart van Judas; Hij kende de diepte van ongerechtigheid, waarin Judas, indien hij niet werd verlost door de genade van God, verzinken zou. Door deze man met Zichzelf te verbinden zette Hij hem op een plaats, waar hij dag aan dag in aanraking zou kunnen komen met de stroom van Zijn eigen onzelfzuchtige liefde. **Indien hij zijn hart zou openstellen voor Christus, zou goddelijke genade de boze geest van de zelfzucht uitbannen, en zelfs Judas zou een onderdaan van het koninkrijk van God kunnen worden.**” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 245-246.

Judas was bezeten door de boze geest van zelfzucht, maar zelfs deze toestand kon worden overwonnen, als hij zijn leven volledig zou onderwerpen aan de leiding van de Heilige Geest.

Het zwakste punt in Judas' karakter was egoïsme, maar de andere discipelen hadden deze eigenschap ook. Wat maakte dan het verschil?

Het probleem was dit: “Hij (Judas) was eigengerechtigd, en in plaats van de verleiding te weerstaan, bleef hij volharden in zijn bedrieglijke praktijken. Christus stond voor hem, een levend voorbeeld van datgene, wat hij worden moest, indien hij de welstand van goddelijke voorspraak en tussenkomst aanvaardde; maar les na les ging voorbij aan de oren van Judas...”

In plaats van in het licht te wandelen verkoos Judas zijn gebreken vast te houden. Boze verlangens, wraakgierige hartstochten, duistere en weerzinnige gedachten werden gekoesterd, totdat Satan de man volkomen beheerste. Judas werd een vertegenwoordiger van de vijand van Christus.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 246.

“Judas had een hoge dunk van zijn eigen leiderscapaciteiten. Hij meende, dat hij als beheerder van gelden ver verheven was boven zijn medediscipelen, en hij had ervoor gezorgd, dat zij hem in hetzelfde licht zagen.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 485.

“Judas had aan geldgierigheid toegegeven, totdat daardoor iedere goede trek in zijn karakter werd overschaduwd.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 488.

“Indien er een hoogste positie was, dan was Judas vastbesloten die te verkrijgen, en ze meenden, dat die plaats naast Christus was. En Judas was een

verrader.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 565.

“Judas bezat van nature een sterke liefde voor geld; maar hij was niet altijd verdorven genoeg geweest om een dergelijke daad te verrichten (het verraden van zijn Heer). Hij had de geest der hebzucht gekoesterd, totdat deze een overheersende drijfveer in zijn leven werd. De liefde voor de mammon overvleugelde zijn liefde voor Christus. Door slaaf te worden van één ondeugd gaf hij zichzelf aan Satan, om tot elke mogelijke zonde te worden gedreven...”

Hijzelf had een hoge dunk van zijn eigen bekwaamheden, en zag op zijn broeders neer als mensen, die ver beneden hem stonden in oordeel en bekwaamheid...

Maar terwijl hij dagelijks luisterde naar de lessen van Christus en getuige was van Zijn onzelfzuchtige leven, bleef Judas zijn hebzuchtige aard koesteren.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 624- 626.

Wat dacht Judas allemaal?

“Het vooruitzicht een hoge positie te willen bekleden in het nieuwe koninkrijk had Judas ertoe gebracht zich met de zaak van Christus te verbinden...”

De onenigheid, wie van hen de grootste zou zijn, werd hoofdzakelijk door Judas uitgelokt...

Als Judas maar erkend werd als raadsman, zo dacht hij, dan zou hij vele plannen kunnen opperen voor de vooruitgang van de kleine gemeente. Zijn principes en methoden zouden enigszins verschillen van die van Christus, maar in deze dingen vond hij zichzelf wijzer dan Christus.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 626-628.

Laten wij de verdorven houding samenvatten, die ervoor zorgde, dat Judas overwonnen werd door Satan op zo'n wijze, dat zijn zaak uiteindelijk resulteerde in eeuwig verlies.

Zelfvoldaanheid. Judas had een groot vertrouwen in zichzelf.

Hij voedde zijn egoïsme, vermeed zich te onderwerpen aan Christus en aan Zijn voorbeeld van zelfverloochening.

Hij was een oneerlijke man en behield zijn toestand, onaangetast door Christus, weigerde enige karakterverbetering te aanvaarden.

Hij was wraakzuchtig.

Hij ontwikkelde een hoge dunk over zichzelf en verachtte en bekritiseerde anderen, ook Christus.

Hij had een sterke liefde voor geld.

Hij was begerig naar rijkdom en positie. De Inspiratie verklaart, dat de meest aanstootgevende zonden voor God zijn trots, egoïsme en hebzucht.

Hij vond zichzelf wijzer, zelfs dan Christus.

Was er een middel voor al deze ernstige gebreken? Ja. Het enige middel van genezen van deze zonde-zieke ziel zou zijn een totale overgave van het leven aan de leiding van Christus. Maar hier was de meest ernstige moeilijkheid. **“Maar Judas kwam niet zover, dat hij zichzelf volkomen aan Christus**

overgaf. Hij gaf zijn wereldse eierzucht en zijn liefde voor geld niet op. Terwijl hij de positie van een dieenaar van Christus aanvaardde, liet hij zich niet door God vormen. Hij meende, dat hij zijn eigen oordeel en inzichten zou kunnen behouden, en hij kweekte een gezindheid van kritiek leveren en beschuldigen.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 625.

Wat is de werkelijke betekenis van een volledige overgave? Het betekent, dat als wij Christus werkelijk aannemen als onze persoonlijke Verlosser en Heer, wij Zijn leiding aannemen in alle afdelingen van ons leven. Wij zijn bereid alles op te geven dat, waarvan wij weten, dat het tegen de wil van God is. Het is waar, wij kunnen dit niet doen door onze eigen kracht, maar alleen door de genade van God.

De laatste oproep van Christus aan Judas gebeurde, toen de Heer zijn voeten waste tijdens de handeling van de voetwassing, ingesteld door Christus voor Zijn offer.

“Toen de handen van de Heiland die bezodelde voeten waste en ze afdroogde met de doek, werd het hart van Judas geheel ontroerd door een opwelling om op dat ogenblik en op die plaats zijn zonde te belijden. Maar hij wilde zich niet vernederen. Hij verhardde zijn hart tegen het berouw; en de oude drijfveren, die voor een ogenblik ter zijde waren gesteld, beheersten hem weer. Judas nam nu aanstoot aan de daad van Christus, dat Hij de voeten der discipelen waste. Indien Jezus zo nederig kon zijn, meende hij, kon Hij nooit de koning van Israël zijn. Alle hoop op wereldse eer in een tijdelijk koninkrijk werd de bodem ingeslagen. Judas was ervan overtuigd, dat hij niets kon winnen door het volgen van Christus. Nadat hij had gezien, hoe Hij Zichzelf, naar hij meende, vernederde, werd hij versterkt in zijn plan Hem niet te erkennen en zichzelf als misleid te beschouwen. Hij werd bezeten door een boze geest, en hij besloot het werk, waarin hij had toegestemd om zijn Heer te verraden, te voltooien.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 566.

Door Jezus te verraden werd Judas een gehaat persoon in de geschiedenis van het christendom. Zeker, niemand zou graag hetzelfde lot van Judas ondergaan. Maar lopen wij niet hetzelfde risico om dezelfde kenmerken te ontwikkelen als de verrader van Christus en geconfronteerd te worden met hetzelfde lot als hij? Helaas kan onze gevallen menselijke natuur gemakkelijk worden verleid in deze neerwaartse spiraal, terwijl wij ten onrechte veronderstellen ons te kunnen verheffen.

Dus laten wij bekijken, hoe wij kunnen ontsnappen aan een dergelijke neiging:

Wat hebben wij nodig om te leren van deze geschiedenis?

“In Zijn grote liefde gaf Christus Zich over voor ons. Hij gaf Zichzelf voor ons om aan de behoeften van de zich inspannende, worstelende ziel te voldoen. Wij moeten ons aan Hem overgeven. Wanneer deze overgave volledig is, kan Christus het

werk voltooien, dat Hij begon voor ons door Zichzelf over te geven. Dan kan Hij ons volledig herstellen geven.” –*This Day with God*, blz. 159.

“Velen, die belijden Christus' volgers te zijn, hebben een angstig, onrustig hart, omdat zij bang zijn zich toe te vertrouwen aan God. Zij geven zich niet volledig over aan Hem; want zij schrikken terug voor de gevolgen, die een dergelijke overgave kan omvatten. Tenzij zij deze overgave doen, kunnen zij geen vrede vinden.” –*Lift Him Up*, blz. 162.

“God zal niets minder aannemen dan een onvoorwaardelijke overgave. Halfslachtige, zondige christenen kunnen nooit de hemel binnengaan. Daar zouden zij geen geluk vinden, want zij weten niets van de hoge, heilige principes, die de leden van de koninklijke familie leiden. De ware christen houdt de vensters van de ziel geopend naar de hemel. Hij leeft in gemeenschap met Christus. Zijn wil is gelijk aan de wil van Christus. Zijn hoogste verlangen is om steeds meer gelijk te worden aan Christus.” –*The Review and Herald*, 16 mei 1907.

“Satan wil niet, dat iemand de noodzakelijkheid ziet van algehele overgave aan God. Wanneer de ziel faalt in het doen van deze overgave, wordt de zonde niet verzaakt; lusten en hartstochten zullen de overhand hebben; verzoeken verstoren het geweten, zodat een ware bekering niet plaats vindt.” –*Uit de Schatkamer der Getuigenissen 2*, blz. 410.

“Laat uw overgave aan God geheel volledig zijn; wacht geen dag of uur. Maak nu het beste van uw proeftijd, langer of korter. Net zo snel als u onvoorwaardelijk kiest voor Jezus Christus, zo neemt Hij u aan. Verberg op geen enkele wijze, dat u hebt gekozen de waarheid en alle ongemakken, die deze keuze zal omvatten.” –*Manuscript Releases 8*, blz. 439.

“Ik smeed u om zich onvoorwaardelijke aan God over te geven, en doe het nu, juist nu. Wanneer u zich overgeeft, zult u een ervaring hebben, volkomen anders dan de ervaring, die u jaren geleden hebt gehad. Dan zult u in staat zijn te zeggen met de apostel Paulus: ‘Ik acht ook alle dingen schade te zijn om de uitnemendheid van de kennis van Christus Jezus’ (Filippensen 3: 8). ‘Want ik heb een vermaak in de wet Gods, naar de inwendige mens’ (Romeinen 7:22).” –*Manuscript Releases 11*, blz. 312.

“Wanneer de ziel zich aan Christus overgeeft, neemt een nieuwe macht bezit van het nieuwe hart. Er wordt een verandering teweeggebracht, die de mens nooit zelf kan bewerken. Het is een bovennatuurlijk werk, dat een bovennatuurlijk element brengt in de menselijke natuur. De ziel, die aan Christus is overgegeven, wordt Zijn eigen burcht, die Hij bezet houdt in een opstandige wereld, en het is Zijn bedoeling, dat deze ziel geen ander gezag zal kennen dan het Zijne. Een ziel, die op deze wijze in het bezit is van de hemelse machten, is onaantastbaar voor de aanvallen van Satan. Maar, tenzij wij ons aan de heerschappij van Christus overgeven, zullen

wij geregeerd worden door de boze. Het is onvermijdelijk, dat wij in de macht zijn van één de beide grote machten, die strijden om de oppermacht in deze wereld. Het is niet noodzakelijk, dat wij moedwillig kiezen voor het koninkrijk der duisternis om onder de heerschappij daarvan te komen. We behoeven slechts na te laten ons te verbinden met het koninkrijk des lichts. Indien wij niet samenwerken met de hemelse machten, zal Satan bezit nemen van het hart en het tot zijn woonplaats maken. De enige verdediging tegen de boze is het wonen van Christus in het hart, door het geloof in Zijn gerechtigheid. Indien we niet volkomen verbonden worden met God, kunnen we nooit de onheilige gevolgen van eigenliefde, genotzucht en verleiding tot zondigen weerstaan. We laten misschien vele verkeerde gewoonten na, een tijd lang verlaten we misschien het gezelschap van Satan; maar zonder leven gevende band met God, door overgave van onszelf aan Hem, van ogenblik tot ogenblik, zullen we overwonnen worden. Zonder persoonlijke kennis van Christus en zonder een voortdurende gemeenschap zijn we overgeleverd aan de genade van de

vijand en zullen ten slotte doen, wat hij zegt.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 274.

Kunnen wijzelf deze totale overgave aan Christus doen? Natuurlijk niet. Christus zei: ‘Zonder Mij kunt gij kunt gij niets doen’ (Johannes 15:5). Waar is dan de oplossing voor ons belangrijkste probleem?

“Uiterlijke vormen kunnen nooit de plaats van eenvoudig geloof en totale zelfverloochening innemen. Niemand is hiertoe echter uit eigen kracht in staat. Wij kunnen Christus slechts vragen dit werk te doen. Dan zal de taal van het hart zijn: Red mij ondanks mijzelf, ondanks mijn zwakke, christelijke eigen ik. Heer, neem mijn hart; want ik kan het U niet geven. Het is van U. Bewaar het rein, want ik kan het niet voor U bewaren. Kneed mij, richt mij op in een zuivere en heilige atmosfeer, waar de rijke stroom van Uw liefde door mijn leven kan stromen.” –*Lessen uit het Leven van Alledag*.

Dit is de enige manier om eeuwig gered te zijn. Moge de Heer ons in staat stellen om ons volledig over te geven!

door H. Paredes

Door de Inspiratie van God herinnert de apostel Paulus zich, hoe de profeet Jesaja had verklaard: ‘Al ware het getal van de kinderen Israëls gelijk het zand der zee, zo zal het overblijfsel behouden worden. Want Hij voleindigt een zaak en snijdt ze af in rechtvaardigheid; want de Heere zal een afgesneden zaak doen op de aarde. En gelijk Jesaja tevoren gezegd heeft, indien de Heere Sebaôth ons geen zaad had overgelaten, zo waren wij als Sodom geworden, en Gomorra gelijk gemaakt geweest’ (Romeinen 9:27-29).

Wij zien hier, dat alleen het overblijfsel zal gered worden. Zij zullen Gods werk beëindigen, en als het niet voor hen zou zijn, zou de hele wereld worden gelijk Sodom.

Een overblijfsel is een klein restant, een beetje, of iets wat overblijft.

Wie stelt Israël samen?

Het ware Israël van God kan niet worden beschouwd op een oppervlakkige manier, met slechts een oppervlakkige blik. ‘Want die is niet een Jood, die het in het openbaar is; noch, die is de besnidenis, die het in het openbaar in het vlees is. Maar die is een Jood, die het in het verborgen is; en de besnidenis des harten, in de geest, niet in de letter, is de besnidenis; wiens lof niet is uit de mensen, maar uit God’ (Romeinen 2:28-29).

‘Want zovelen gij in Christus gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan. Daarin is noch Jood noch Griek; daarin is noch dienstbare noch vrije; daarin is geen man en vrouw, want gij allen zijt één in Christus Jezus. En indien gij van Christus zijt, zo zijt gij dan Abrahams zaad, en naar de belofte erfgenamen’ (Galaten 3:27-29).

Statistieken over het christendom

Volgens het Pew Research Centrum was, in 2010, het christendom ‘s werelds grootste godsdienst met naar schatting 2,2 miljard aanhangers, bijna een derde (31 procent) van de 6,9 miljard mensen op aarde. De islam was de tweede met 1,6 miljard aanhangers of 23 procent van de wereldbevolking.

Het overblijfsel en haar kenmerken

‘En er werd een groot teken gezien in de hemel; namelijk een vrouw, bekleed met de zon, en de maan was onder haar voeten, en op haar hoofd een kroon van twaalf sterren... En de draak vergrimde op de vrouw, en ging heen om krijg te voeren tegen de overigen van haar zaad, die de geboden Gods bewaren en het getuigenis van Jezus Christus hebben’ (Openbaring 12:1, 17).

Wat is ‘het getuigenis van Jezus Christus’? Wat betekent dit?

De Bijbel antwoordt zelf: ‘Het getuigenis van Jezus is de geest der profetie’ (Openbaring 19:10).

Dus, als wij het allemaal samenvoegen, zien wij, dat het overblijfsel:

- Bewaart Gods geboden.
- Heeft het getuigenis van Jezus.
- Het getuigenis van Jezus is de geest der profetie.
- De hele Bijbel is het getuigenis van Jezus.

Het overgebleven volk van God bewaart Zijn morele wet van de Tien Geboden, met inbegrip van de zevende dag Sabbat.

Verwijzend naar de tijd van de schepping verklaart de Schrift: ‘Alzo zijn volbracht de hemel en de aarde en al hun heer. Toen nu God op de zevende dag volbracht had Zijn werk, dat Hij gemaakt had; heeft Hij gerust op de zevende dag van al Zijn werk, dat Hij gemaakt had. En God heeft de zevende dag gezegend, en die geheiligd; omdat Hij daarop gerust heeft van al Zijn werk, dat God geschapen had, om te volmaken’ (Genesis 2:1-3).

Het overblijfsel heeft de Geest der Profetie

‘God, voortijds veelmaal en op velerlei wijze, tot de vaderen gesproken hebbende door de profeten’ (Hebreeën 1:1).

‘Zo er een profeet onder u is, Ik, de Heere, zal door een gezicht Mij aan hem bekend maken, door een droom zal Ik met hem spreken’ (Numeri 12:6).

Niet al degenen, die begiftigd waren met de geest van profetie hebben geschriften, die opgenomen zijn in de Bijbel, bijvoorbeeld Henoch, Noach, Abraham, Elia en Johannes de Doper.

De geest der profetie is gegeven door in-

spiratie van God, precies zoals de Bijbel is: ‘Al de Schrift is van God ingegeven, en is nuttig tot lering, tot weerlegging, tot verbetering, tot onderwijzing, die in de rechtvaardigheid is’ (2 Timótheüs 3:16).

De profeten spraken of schreven niet over hun drijfveren, maar liever over hoe God hen “bewoog”.

Als God de profeet “bewoog” te schrijven, werd de profeet geen pen. Hij of zij werd “vervuld met gedachten”.

‘En wij hebben **het profetische woord, dat zeer vast is**, en gij doet wel, dat gij daarop acht hebt, als op een licht, schijnende in een duistere plaats, totdat de dag aanlicht, en de morgenster opgaat in uw harten. Dit eerst wetende, dat **geen profetie der Schrift is van eigen uitlegging**. Want de profetie is voortijds niet voortgebracht door de wil van een mens, maar de **heilige mensen Gods, door de Heilige Geest gedreven zijnde, hebben gesproken**’ (2 Petrus 1:19-21).

De Bijbel geeft zes voorbeelden van inspiratie:

- De visioenen (gezichten en dromen).
- Het getuigenis (ooggetuigenverslagen, bijvoorbeeld Johannes 1:1-3).
- De historische (vertrouwend op historische bronnen de boodschap uitbouwend, bijvoorbeeld Kronieken, Koningen, Markus en Lukas).
- De adviserende (geïnspireerde raad, op basis van de waarheid openbarende gezichten en jaren luisteren naar God, bijvoorbeeld Paulus in 1 Korinthe 7 en elders).
- De briefvorm (brieven aan gemeenten en personen, sommige privé, andere openbare, bijvoorbeeld Paulus’ brieven aan bepaalde gemeenten en aan Timótheüs, Titus, en Filémon).
- De letterkundige (vertrouwde gevoelens, uitgedrukt door poëzie en proza, bijvoorbeeld Psalmen, Spreuken, Prediker).

Israël werd geleid en bewaard door de profeten

De Heer verklaart: ‘En Ik zal spreken tot

de profeten, en Ik zal het gezicht vermenigvuldigen; en door de dienst der profeten zal Ik gelijkenissen voorstellen... Maar de Heere voerde Israël uit Egypte door een profeet, en door een profeet werd hij gehoed’ (Hoséa 12:11, 14).

Bevrijding van het Syrische leger

‘De koning van Syrië voerde krijg tegen Israël, en beraadslaagde met zijn knechten, zeggende: Mijn legering zal zijn in die en die plaats. Maar de man Gods zond heen tot de koning van Israël, zeggende: Wacht u, dat gij door die plaats niet trekt, want de Syriërs zijn daarheen afgekomen. Daarom zond de koning van Israël heen aan die plaats, waarvan hem de man Gods gezegd en hem gewaarschuwd had, en wachtte zich aldaar, niet eenmaal, noch

tweemaal. Toen werd het hart van de koning van Syrië onstuimig over deze handelwijze; en hij riep zijn knechten, en zeide tot hen: Zult gij mij dan niet te kennen geven, wie van de onzen voor de koning van Israël is? En een van zijn knechten zeide: Neen, mijn heer koning! Maar Elisa, de profeet, die in Israël is, geeft de koning van Israël te kennen de woorden, die gij in uw binnenste slaapkamer spreekt’ (2 Koningen 6:8-12).

De gave van profetie, de ogen van het volk

‘Als er geen profetie is, wordt het volk losgelaten, maar welgelukzalig is hij, die de wet bewaart’ (Spreuken 29:18).

‘Eertijds zeide eenieder aldus in Israël, als hij ging om God te vragen: Komt, en laat ons gaan tot de ziener; want die heden een profeet genoemd wordt, die werd eertijds een ziener genoemd’ (1 Samuël 9:9).

De profeten zijn de zieners, of de ogen van de gemeente. Elke gemeente, die geen profeet heeft, kan vergeleken worden met het natuurlijk lichaam zonder gezichtsvermogen.

De gave van profetie aan de christelijke gemeente

God ‘heeft gegeven sommigen tot **apostelen**, en sommigen tot **profeten**, en sommigen tot **evangelisten**, en sommigen tot **herders** en le-

raars. Tot de volmaking der heiligen, tot het werk der bediening, tot opbouw van het lichaam van Christus; totdat wij allen zullen komen tot de enigheid des geloofs, en der kennis van de Zoon Gods, tot een volkomen man, tot de maat van de grootte der volheid van Christus’ (Efeze 4:11-13).

‘En God heeft er sommigen in de gemeente gesteld, **ten eerste apostelen, ten tweede profeten**, ten derde leraars, daarna krachten, daarna gaven der gezondmakingen, helpers, regeringen, menigerlei talen’ (1 Korinthe 12:28).

God had de bedoeling, dat al deze gaven, met inbegrip van de geest der profetie, in de gemeente moeten blijven tot de tweede komst van Christus.

De gave van profetie voor de laatste overblijvende gemeente

De engel, die Johannes de openbaarder zag in een gezicht, ‘zwoer bij Hem, Die leeft in alle eeuwigheid, Die de hemel geschapen heeft, en hetgeen daarin is, en de aarde, en hetgeen daarin is, en de zee en hetgeen daarin is, dat **er geen tijd meer zal zijn**... En Hij zeide tot mij: Gij moet **weer profeteren** voor vele volken en natiën, en talen, en koningen’ (Openbaring 10:6, 11).

‘En de draak vergrimde op de vrouw, en ging heen om krijg te voeren tegen de overigen van haar zaad, die de geboden Gods bewaren, en het getuigenis van Jezus Christus hebben’ (Openbaring 12:17).

‘Hier is de lijdzaamheid der heiligen; hier zijn zij, die de geboden Gods bewaren en het geloof van Jezus’ (Openbaring 14:12).

De geschriften van de Geest der Profetie moeten het overblijfsel leiden

“Het werk zal spoedig sluiten. De leden van de strijdende gemeente, die bewezen hebben getrouw te zijn, zullen de overwinnende gemeente worden. Bij het overzien van ons verleden, hebben wij gereisd met steeds een stap voorwaarts tot onze huidige plaats, ik kan zeggen: Prijs God! Als Ik zie, wat God heeft bewerkt, ben ik vervuld met verbazing en met

vertrouwen in Christus als leider. **Wij hebben niets te vrezen voor de toekomst, behalve als wij zullen vergeten de manier, waarop de Heer ons heeft geleid, en Zijn onderwijs in ons verleden.**” –*The Review and Herald*, 12 oktober 1905. **Voor het geven van een beter begrip van de bediening van Christus en van de gebeurtenissen van de laatste tijd**

‘En de volken waren toornig geworden, en Uw toorn is gekomen, **en de tijd der doden, om geoordeeld te worden**, en om het loon te geven aan Uw dienstknechten, de profeten, en de heiligen, en hun, die Uw Naam vrezen, de kleinen en de groten; en te verderven degenen, die de aarde verdierven. **En de tempel Gods in de hemel is geopend geworden, en de ark van Zijn verbond is gezien in Zijn tempel**; en er werden bliksemen, en stemmen, en donderslagen, en aardbeving en grote hagel’ (Openbaring 11:18-19).

- De profetie van Daniël (Matthéüs 24:15).
- bediening van Christus in de hemel.
- De dienst in het heiligdom.
- De Verzoendag.
- Het onderzoekend oordeel.
- De boodschappen van de drie engelen (de tegenwoordige waarheid).
- De pot met manna.
- De tien Geboden.

Het kleinere licht

De term, waarmee Ellen G. White verwijst naar “het kleinere licht”, is van toepassing op de hele Bijbel en ook op haar geschriften, die zij schreef onder de Inspiratie met het doel om ons te brengen tot het grotere Licht, Jezus Christus.

De Heer bevestigde de waarde van de Geest der profetie in Zijn verklaring, dat ‘onder die van vrouwen geboren zijn, is niemand meerder profeet, dan Johannes de Doper; maar de minste in het koninkrijk Gods is meerder dan hij’ (Lukas 7:28).

Het verslag van Johannes de Doper is, dat ‘er was een mens door God gezonden, wiens naam was Johannes. Deze kwam tot een getuige-

nis, om van het Licht te getuigen, opdat zij allen door hem geloven zouden. Hij was het Licht niet, maar was gezonden, opdat hij van het Licht getuigen zou. Dit was het waarachtige Licht, hetwelk verlicht een ieder mens, komende in de wereld’ (Johannes 1:6-9).

Dat licht is Christus, die verklaart: ‘Ik ben het licht der wereld; die Mij volgt, zal in de duisternis niet wandelen, maar zal het licht des levens hebben’ (Johannes 8:12).

Wat moet onze houding zijn ten opzichte van Gods profeten?

Gedurende een tijd van grote crisis in de geschiedenis van Juda, vroeg in de morgen, sprak de trouwe koning Josafat de volgende vermaning uit: ‘Hoort mij, o Juda, en gij, inwoners van Jeruzalem! Gelooft in de Heere, uw God, zo zult gij bevestigd worden; gelooft aan Zijn profeten, en gij zult voorspoedig zijn’ (2 Kronieken 20:20).

Wij moeten de profeten niet verachten, maar hen beproeven

‘Want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan, en zullen grote tekenen en wonderheden doen, also dat zij, (indien het mogelijk ware), ook de uitverkorenen zouden verleiden’ (Matthéüs 24:24).

‘Geliefden, gelooft niet iedere geest, maar beproeft de geesten, of zij uit God zijn; want vele valse profeten zijn uitgegaan in de wereld’ (1 Johannes 4:1).

‘Veracht de profetieën niet. Beproeft alle dingen, behoudt het goede’ (1 Thessalonicensen 5:20-21).

Samenzweringen tegen de EGW Geschriften sinds 1888

“Vanaf de Generale Conferentie van 1888 heeft Satan gewerkt met speciale kracht door niet ingewijde elementen om het vertrouwen te verzwakken van Gods volk in de stem, die hen deze vele jaren heeft opgeroepen. Als hij erin kan slagen, dan zal door onjuiste toepassing van de Schrift hij velen leiden tot het wegdoen van hun ver-

trouwen in het gedane werk onder de boodschappen. Zo zou hij hen stuurloos maken zonder een vast fundament voor hun geloof en hopen, dat hij hen volledig onder zijn macht kan brengen. Laat de aandacht van ons volk gericht worden op het bijzondere werk van de Geest van God, als het is verbonden met de opkomst en voortgang van de drie boodschappen, en een zegen zal het gevolg zijn voor het hele lichaam. Een ervaring van geloof en interesse in de getuigenissen van de Geest van God zullen leiden tot het verkrijgen van een gezonde ervaring in de dingen van God.” –*The Ellen G. White 1888 Materials*, blz. 803.

Wat aan te nemen of te verwerpen van de EGW Geschriften

“God onderwijst Zijn gemeente, vermaant hun fouten en versterkt hun geloof, ofwel Hij doet het niet. Dit werk is van God, ofwel het is het niet. God doet niets in samenwerking met Satan. Mijn werk ... draagt het stempel van God of het stempel van de vijand. Er is geen half werk in deze zaak. De *Getuigenissen* zijn van de Geest van God of van de duivel.” –*Testimonies 4*, blz. 230.

De laatste aanval van Satan tegen de uitverkorenen

“Satan legt ... voortdurend de nadruk op het verkeerde, om van de waarheid af te leiden. De allerlaatste misleiding van Satan zal zijn om de getuigenis van de Geest van God zonder invloed te laten zijn. ‘Als er geen profetie is, wordt het volk losgelaten’ (Spreuken 29:18). Satan zal vernuftig werken, op verschillende manieren en door verschillende instanties, om het vertrouwen te doen wankelen van Gods overgebleven volk in de ware getuigenissen.

Er zal een haat opgewekt worden tegen de getuigenissen, die satanisch is. De werkzaamheden van Satan zullen het geloof van de gemeenten doen wankelen in hen, om deze reden: Satan kan niet zo’n duidelijk spoor hebben in het brengen van zijn misleidingen en zielen binden aan zijn

misvattingen, als op de waarschuwingen, berispingen en raadgevingen van de Geest van God acht wordt geslagen.” –*Selected Messages 1*, blz. 48.

“De geschreven Getuigenissen zijn niet bedoeld om nieuw licht te geven, maar om de geïnspireerde waarheden, die er reeds zijn, te benadrukken. De plicht van de mens tot God en tot zijn medemens is duidelijk uiteengezet in Gods woord; toch zijn slechts weinigen van u gehoorzaam aan het licht, dat is gegeven. Er worden geen nieuwe waarheden gebracht, maar door middel van de *Getuigenissen* heeft God de grote waarheden, die reeds zijn gegeven, vereenvou-

digd en deze op de wijze, die Hij daarvoor geschikt heeft geacht, aan de gemeente voorgehouden om hen wakker te schudden en hen daarvan te doordringen, zodat niemand nog een verontschuldiging zal hebben.” –*Getuigenissen voor de Gemeente 5*, blz. 540.

“Het is Satans plan het geloof van Gods volk in de *Getuigenissen* te verzwakken.” –*Testimonies 4*, blz. 211.

“Als u het vertrouwen verliest in de Getuigenissen, zult u vervreemd raken van de Bijbelse waarheid.” –*Getuigenissen voor de Gemeente 5*, blz. 84.

BEKENTENIS

‘Belijdt elkander de misdaden, en bidt voor elkander’ (Jakobus 5:16).

Bessie had ruzie met haar kleine neef en had er erg spijt van, maar had niet de moed om het te bekennen; dus zei zij, dat, als haar neef weer kwam, zij zou doen, alsof het haar speet. Hoeveel van ons zijn zoals Bessie; het is zo moeilijk om eerlijk te zijn en te zeggen: “Ik heb verkeerd gedaan en het spijt mij”, zodat wij het steeds uitstellen, en ten slotte zeggen wij het nooit. Wij besluiten, dat wij beter zullen handelen, en anderen daardoor zullen zien, dat wij er spijt van hebben. Ik heb bemerkt, dat het een slechte manier is, want hoewel wij een poosje het beter kunnen doen, zijn de oude neigingen sterk, en wij worden geleidelijk onzorgvuldig, en vergeten waakzaam te zijn; en voordat wij het beseffen, zijn wij weer in de fout gegaan.

Spreuken 28:13 zegt: ‘Die zijn overtredingen bedekt, zal niet voorspoedig zijn; maar die ze bekend en laat, zal barmhartigheid verkrijgen’. Het belijden van onze zonden zal ons helpen deze te laten, en zonder dit te doen kunnen wij niet hopen op vergeving. Onze woorden en daden moeten overeenstemmen; wij moeten onze zonden belijden en dan doen, alsof wij echt berouw hebben erover. De apostel Paulus geeft ons dezelfde gedachte: ‘Want met het hart gelooft men ter rechtvaardigheid en met de mond belijdt men ter zaligheid’ (Romeinen 10:10).

“O,” zegt iemand, “het is zo moeilijk om te belijden; ik kan het aan God belijden, maar als het gaat om het belijden aan anderen, dat is te vernederend.”

Als wij één fout hebben beleden, is het makkelijker om de volgende te belijden, en dit zijn stapstenen naar volmaaktheid. Het is heer-

lijk om ’s avonds te gaan liggen en te beseffen, dat al onze zonden tegen God en andere mensen vergeven zijn, omdat God zegt: ‘Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons de zonden vergeve’ (1 Johannes 1:9); en als wij hen beleden hebben, weten wij, dat God hen heeft vergeven; en als onze medemensen ons niet vergeven, verandert onze verbinding met God niet. We zijn vrij; en zo kan elke dag het verslag volledig volmaakt zijn, en ten slotte zullen wij niets te belijden hebben, want wij hebben dat altijd gedaan, en wij zijn dan klaar, zodat Jezus onze namen belijdt voor Zijn Vader en de heilige engelen, en biedt ons het welkom in Zijn hemels tehuis.

J. E. Green (bewerkt)

OSTEOPOROSE EN DEPRESSIE

door O. Negrut

De betekenis van de Zonvitamine, Vitamine D, en een christelijke positieve Instelling
Osteoporose is een voortschrijdende stofwisselings-ziekte van de botten met verminderde botmassa en achteruitgang van de botstructuur. Dit leidt tot breuken (fracturen) na een klein ongeval, vaak ook in de borst- en lendenwervelkolom, pols en heup. Acute en chronische rugpijn zijn veelvuldig. De diagnose wordt door meting van de botdichtheid vastgesteld.

Wat zijn de oorzaken van osteoporose?

Osteoporose betekent altijd, dat er geen balans is tussen botmassa en de opbouw van het botverlies. Mensen met een lage botmassa-aanmaak hebben op oudere leeftijd een veel hoger risico om osteoporose te ontwikkelen dan mensen met een betere botreserve. Men onderscheidt de primaire en secundaire vorm van osteoporose. Met ongeveer 95% van de ziektegevallen is de primaire osteoporose veruit de meest voorkomende vorm van de ziekte. Vrouwen hebben een aanzienlijk hoger risico dan mannen. Dit is te wijten aan de directe relatie tussen botmassa en botverlies: Aan de ene kant hebben vrouwen ongeveer een derde minder botmassa en hebben “kleinere” botten. Aan de andere kant verliezen de meeste vrouwen door het afnemen van de geslachtshormoonspiegel, ook met de overgangsjaren, waardevol bot. Factoren zoals gebrek aan lichaamsbeweging, fouten in de voeding en ongezonde leefgewoonten spelen een belangrijke rol bij de ontwikkeling van de ziekte. Voor de secundaire vorm van osteoporose zijn er duidelijke definieerbare oorzaken. De afname van het bot is hier niet de ziekte zelf, maar hoort bij de meeste symptomen van de werkelijke ziekte. De mogelijke oorzaken zijn: ziekten van de hormoonklieren, en daardoor zijn er verstoringen in de hormoonproductie, tekort aan hormoon, (bijvoorbeeld geslachtshormonen of vitamine D), hormoonoverschot, bijvoorbeeld te hard werkende schildklier, moeilijkheden bij de opname van voedingsbestanddelen, (slechte opname), of het slechte verteren van voedingsbestanddelen (slechte spijsvertering), chronische nierziekten, immobiliteit (immobilisatie), chronische ontstekingsziekten of tumoren van het beenmerg.

Hoe bemerkt men osteoporose?

De vermindering van botmassa op zich veroorzaakt geen symptomen, vooral in het begin is er geen pijn. Vaak is een botbreuk de eerste aanwijzing voor de aanwezigheid van osteoporose. In veel gevallen

worden spaakbeen, ribben, bovenarm, bekken en dijbeenhalshals getroffen. Onderarmfracturen komen vooral voor bij vrouwen boven de leeftijd van 55 jaar. Osteoporose problemen in de rug verschijnen in de vorm van wervelinzakkingen vooral vanaf 60 jaar en bij vrouwen ongeveer drie keer vaker dan bij mannen. De dijbeenhalshals-breuk gebeurt uiteindelijk meestal vanaf de leeftijd van 75.

In ongeveer 50% van de gevallen met wervelkolominzakkingen verloopt de osteoporose chronisch pijnlijk. De pijn heeft vaak een lokaal karakter en vooral de onderste borst- of lendenwervels. Meestal gaat het binnen drie tot vijf weken beter. Ook “kleine” wervelinzakkingen, die vaak moeilijk vast te stellen zijn op de röntgenfoto, kunnen pijn veroorzaken.

De vorming van een ronde rug en de vermindering van de lichaamslengte kunnen eveneens een teken zijn van osteoporose.

Bijzondere aandacht verdient een botbreuk, die als het ware zo ontstaat of door een geringe belasting, bijvoorbeeld door struikelen of vallen of een knak in de rug, die plotseling optreedt met veel pijn.

Hoe stelt de arts de diagnose?

Uw arts gaat uw ziektegeschiedenis na, stelt vragen en kijkt, of u risicofactoren heeft. Of dat osteoporose in de familie voorkomt.

Of er ook andere ziekten zijn, die een (secundaire) osteoporose veroorzaken kunnen, door speciale onderzoeken wordt dit duidelijk (bijvoorbeeld bloedonderzoek). Botbreuken door weinig geweld kunnen door vitamine D-gebrek ontstaan. Ziekten van het beenmerg of kanker kunnen daar ook mee verbonden zijn. Osteoporose is inderdaad de belangrijkste oorzaak van zulke fracturen.

Bij de meting van de dichtheid van de botmassa kan de “sterkte” van de botten gemeten worden.

Hoe wordt osteoporose behandeld en hoe kan men het voorkomen?

De basis van iedere behandeling is goede verzorging met calcium en vitamine D. Dat kan door verandering van voeding of door medicijnen zijn.

De veranderingen kunnen door botdichtheidsmetingen vaak vroeg erkend worden, zodat medicijnen voor het optreden van botbreuken ingezet kunnen worden. Levensstijlfactoren, hoe de samenstelling van de voeding of de mate van lichaamsbeweging is bij het ontstaan en dienovereenkomstig ook bij het

voorkomen van de ziekte van groot belang. In het bijzonder spelen de opname van het mineraal calcium en de zogeheten vitamine D-status een belangrijke rol bij de vorming van nieuw bot. Kinderen en jonge mensen brengen nu minder tijd buitenshuis door dan vroeger. Door het geringere contact met het zonlicht, dat ons lichaam nodig heeft voor herstel, komt het tot een vermindering van de natuurlijke vitamine D-productie. Verder wordt te weinig vitamine D in de voeding opgenomen. Onderzoekingen hebben aangetoond, dat een groot deel van de volwassenen een ernstig gebrek heeft aan vitamine D, vooral in de wintertijd is dit van grote betekenis.

Bewegingsvormen, waardoor er een kracht op het skelet wordt uitgeoefend, werken tegen het botverlies en is daardoor in staat de botopbouw te bevorderen. Daarom met het oog op de gezondheid van de botten kunnen wij de fitnessrage voor kracht ondersteunen. Meest geschikte sporten, die ook op hogere leeftijd gedaan kunnen worden, zijn onder andere (hard)lopen en nordic walking.

vitamine D

Vitamine D is eigenlijk geen vitamine maar een hormoon. Het verhoogt de opname van calcium uit de darm en zorgt ervoor, dat de mineralen in het bot worden opgenomen. Onze belangrijkste bron om vitamine D is de zon. Vitamine D wordt algemeen beschouwd als “de zonvitamine”. Door het UV-licht wordt tijdens de zomermaanden vitamine D in de huid gevormd, gebonden aan een specifiek eiwit in het bloed en opgeslagen voor vele maanden. Ongeveer 80 procent van onze vitamine D-behoefte wordt gedekt door deze wijze, ongeveer 20 procent via de voeding. Dagelijks verblijf in de open lucht is daarom belangrijk om de eigen productie van vitamine D in de huid mogelijk te maken. Hier geldt, dat in de zomer al 15 tot 120 minuten (afhankelijk van de huidskleur, de breedtegraad, de bestraalde huidoppervlakte en de zonsterkte) genoeg is om 500 microgram en meer vitamine D te kunnen produceren, wat een honderdvoudige hoeveelheid is van de dagelijkse met gemiddelde voeding voor vitamine D hoeveelheid bedraagt. Voor gezonde botten moeten volwassenen een vitamine D-hoeveelheid van 800 tot 1.000 IE per dag nemen (Internationale Eenheden, komt overeen met 20 tot 25 microgram vitamine D). Risicogroepen zouden 2000 IE (dat is 50 microgram) vitamine D moeten nemen per dag. Tot deze risicogroepen behoren ouderen, in het bijzonder bedlegerige mensen, bewoners van rust- en verzorgingstehuizen, vrouwen bij de zwangerschap en borstvoeding, werkers in ploegendienst en ‘s nachts, gesluisde vrouwen, mensen met een donkere huid, evenals patiënten die vitamine D slecht op kunnen nemen in de darm (b.v. bij de ziekte van Crohn), vitamine D kan dagelijks, eens per week of een keer per maand toegediend worden.

Als “botvitamine” werd lange tijd vitamine D onderschat. Het speelt een belangrijke rol bij de stofwisseling van calcium en fosfaat en reguleert daardoor de opbouw en afbouw van de botten. De lichaamseigen productie van vitamine D zou dit probleem kun-

nen compenseren, maar niet in onze streken, omdat hier de sterkte van de zon niet voldoende is. Midden Europeanen worden bijna het hele jaar bedreigt door vitamine D-tekort!

Ten noorden van de 52ste breedtegraad (Londen, het Ruhrgebied) kan in de winter geen vitamine D3 in de huid worden gevormd. Ook smog of ozon en vensterglas absorberen nagenoeg alle UV-B delen in het zonlicht en zonnecrème vermindert de vitamine D3 productie, vooral bij factor 8 of meer (97 procent). Helaas is een bezoek aan de zonnebank niet bevorderlijk, omdat de huid hier meestal wordt bestraald met UV-A en niet met UV-B licht. Een aanvulling met vitamine D als voedingssupplement is nodig in het donkere seizoen. In de zomer is in het algemeen al een kwartier blootstelling aan de zon van het gezicht, de handen en onderarmen voldoende voor de productie van vitamine D.

Symptomen van gebrek aan vitamine D

Wij weten nu, dat vitamine D niet alleen van betekenis is voor de gezondheid van de botten, maar onder andere ook voor de regulatie van het immuunsysteem. Zwakte van het immuunsysteem en allergieën zijn verbonden met een lage vitamine D-spiegel. Chronische ontstekingen (reuma, darmontstekingen, multiple sclerose, enz.) komen duidelijker vaker voor bij lage vitamine D-spiegel. De lijst van de door vitamine D beïnvloede ziekten is lang, en reikt van hart- en vaatziekten via diabetes tot kanker. Niet zelden is bijvoorbeeld oorsuizen een gevolg van het tekort. Naast een algemene spierzwakte, die in het bijzonder bij het traplopen en opstaan problemen geeft, bestaat een verhoogd risico op dikke darm-, borst- en prostaatkanker en hoge bloeddruk en depressie, infectiegevoeligheid, opgewondenheid, spierkrampen, gevoelig tandglazuur, kromming van de wervelkolom, Afname van grootte en gewicht, dijbeenhalshals-breuken bekkenbreuken. Veganisten, met name zij, die bij kunstlicht werken en niet in de zon komen, zwangere en zogende vrouwen en mensen ouder dan 60 jaar moeten hun dagelijkse hoeveelheid vitamine D verhogen tot 10 microgram. Een goede bron van vitamine D in levensmiddelen zijn paddenstoelen. In cantharellen en champignons bevindt zich veel vitamine D, verder bijna uitsluitend in dierlijke voedingsmiddelen.

Depressie

Een depressie is een ernstige psychische stoornis. Het toont zich in neerslachtigheid, lusteloosheid en verlies van interesse. Elk mens ervaart wel de fasen in het leven, waarin hij treurig of lusteloos is. Meestal is dat toch een normale reactie op mentale belastingen en geen depressie. Anders is het, als ernstige negatieve gevoelens lange tijd aanhouden. De oorzaken voor een depressie kunnen veelvuldig zijn. Moeilijke levensomstandigheden, stress en burn-out, genetische afwijkingen en, helaas nu nog verwaarloosd, ook tekorten aan voedingsstoffen. In het bijzonder wordt een tekort aan vitamine B6, vitamine B12 en vitamine D nu geassocieerd met depressie. Voor alle drie vitamines is er een zeer goede behandeling mogelijk.

Andere oorzaken van een depressie zijn: slech-

te eet- en slaapgewoonten. Het lichaam heeft voedsel nodig, maar ook tijd voor dagelijks herstel. Wanneer aan deze basisbehoeften niet wordt voldaan, is de mens niet in staat veel te presteren. Daardoor kan depressieve onverschilligheid ontstaan. Bij studenten komt dat bijvoorbeeld voor, als

zij onder tijdsdruk staan vanwege tentamenvoorbereidingen, eveneens bij ouderen en alleenstaanden. Armoede kan ook de reden zijn voor ontoereikende voeding, wat leidt tot depressie. Andere oorzaken kunnen zijn reactie op medicijnen, de lichamelijk omzetting van de hormoonhuishouding na een geboorte en ook de normale menstruatiecyclus. Een neerdrukkende omgeving kan leiden tot depressie. Iedereen, die in een achterbuurt woont of langdurig werkeloos is, armoede, eenzaamheid, enz. wordt voortdurend blootgesteld aan een invloed, die deprimerend kan werken.

Tot de psychische oorzaken behoort onderdrukte woede. Woede kan zeer negatief en verstrend werken, als men deze verinnerlijkt. Dan kan het zelfvernietigende haat worden. Daarom waarschuwt de Bijbel ons: 'Wordt niet toornig, en zondigt niet; de zonde ga niet onder over uw toornigheid' (Efeze 4:26). Leed of verlies is waarschijnlijk één van de meest voorkomende oorzaken van depressie. Voor een onderzoek werden Amerikanen ondervraagd, welke persoonlijke slagen van het noodlot zij het meest vreesden. Hun antwoorden geven de tien belangrijkste oorzaken van verdriet en de daaruit voortkomende depressie weer: verlies van een kind, overlijden van een echtgenoot, vrijheidsberoving, ontrouw van de echtgenoot, langdurige financiële moeilijkheden, zakelijke of maatschappelijke mislukking, werkeloosheid, miskraam, echtscheiding. Dit alles zijn situaties, die zorgen of verdriet met zich mee kunnen brengen. Bovendien leiden deze tot zelfmedelijden en schuldgevoelens, een zeer negatief zelfbeeld en een negatieve of cynische mening in het algemeen over de wereld en het leven, zorgen voor depressie. Als alles wordt gevoeld als zielig en slecht, is het gevolg vaak wanhoop. Met deze houding, is het dan geen wonder, wanneer de toekomst somber en ontmoedigend lijkt. Maar de Bijbel leert het tegenovergestelde: Als christenen gaan wij een schitterende, wonderbare, inspirerende, zekere toekomst tegemoet, als wij onze hoop op God en op Zijn plan stellen! Als christenen zijn wij vreemdelingen en bijwoners op de aarde en verwachten een betere toekomst in Gods Koninkrijk, als Jezus de goddelijke heerschappij opricht. Wij allen moeten hopen op een betere toekomst! Maar er zijn ook dingen, die men hier en nu doen kan, om om te gaan met de neerdrukkende werkingen van de deprimerende omgeving en situatie.

Een geestelijke reden voor een depressie is de zonde. Als een christen, die Gods wil kent, willens en

wetens verkeerd doet, is het gevolg een bewust op de koop toe genomen depressie. Natuurlijk moet men zorgvuldig overwegen, of de eigen maatstaf realistisch is. Niemand kan in dit leven volmaaktheid laten zien. Alle mensen zondigen, en allen moeten altijd weer opnieuw beginnen en in een berouwvolle houding volharden: 'Indien wij in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht is, zo hebben wij gemeenschap met elkander, en het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde. Indien wij zeggen, dat wij geen zonde hebben, verleiden wij onszelf, en de waarheid is in ons niet. Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons de zonden vergeve en ons reinige van alle ongerechtigheid. Indien wij zeggen, dat wij niet gezondigd hebben, zo maken wij Hem tot een leugenaar, en Zijn woord is niet in ons' (1 Johannes 1:7-10). Maar de christen, die geen weerstand biedt aan de zonde en zich uit zwakheid in steeds grotere zonden verstrikt raakt, wordt gemakkelijk ontmoedigd en depressief. Dit is ook de genoemde studie: "Mensen zonder een godsdienstige binding zijn meer vatbaar voor depressieve symptomen en aandoeningen."

De meeste gelovigen ervaren in hun geloof een sterke hulp, bijvoorbeeld door gebeden, liederen of christelijke gemeenschappen, waarin zij zich kunnen uiten. Daardoor ervaren zij een opluchting, ook van hun verdrietige gevoelens.

Wat zegt de Bijbel over depressiviteit? Hoe kan een christen een depressie overwinnen? De depressie is een veel voorkomende toestand, die miljoenen mensen treft, christenen zowel als niet-christenen. Wie aan depressiviteit lijdt, ervaart intense gevoelens, zoals verdriet, woede, hopeloosheid en uitputting. Het kan voorkomen, dat de patiënten zich nutteloos voelen en zelfs zelfmoordgedachten hebben, de interesse in de dingen en mensen verliezen, die hen ooit verheugden. Depressiviteit wordt vaak veroorzaakt door levensomstandigheden, zoals verlies van een baan, de dood van een geliefde, echtscheiding of psychische problemen, zoals mishandeling of een laag gevoel van eigenwaarde. De Bijbel leert ons, vol van vreugde en lof te zijn (Filippenzen 4:4; Romeinen 15:11), God heeft ook openbaar voor ons voorzien, dat wij allemaal ons leven vreugdevol leven. Dit is niet gemakkelijk voor iemand, die lijdt aan een situatie afhankelijke depressie, maar deze kan door Gods gaven, zoals gebed, Bijbelstudie en de toepassing ervan, gemeenschap van gelovigen, bekentenis, vergeving en bespreking overwonnen worden. Wij moeten ons bewust inspannen ons niet te verdiepen in onszelf, maar onze inspanningen moeten naar buiten gericht worden. Depressieve gevoelens kunnen zich oplossen, wanneer zij, die lijden aan een depressie, hun gerichtheid van zichzelf op Christus en de anderen richten.

Moge God ons geven, dat wij door een positieve Bijbelse, christelijke instelling, gezonde levensstijl, evenwichtige voeding, het gebruik van het zonlicht en innemen van voldoende vitamine D de ontwikkeling van osteoporose en depressie kunnen voorkomen!

NIEUWS UIT KENIA

De twee zendingsleiders in Kenia berichten ons over het werk daar. Onder niet eenvoudige omstandigheden gaan de broeders van dorp naar dorp om de boodschap te verspreiden. Een uitgespannen dekzeil, zitplaatsen en een luidspreker dienen als ontmoetingsplaats op de dorpsstraat.

Met grote vreugde vertellen de werkers, hoe de Heer hun inspanningen gezegend heeft. In de afgelopen maanden werden meer dan 40 zielen gedoopt op verschillende plaatsen.

Op 8 januari vloog broeder L. Urs van München voor een lange tijd naar Kenia om daar voor de gemeente een huis te bouwen. Naast de kapel en de

school komt een gastenhuis, dat bestemd is voor het werk van de artsen en als onderkomen voor broeders en zusters. Het werk daar is niet eenvoudig, omdat de bouwvakkers nooit hebben gewerkt volgens de westerse normen. Broeder Urs ondersteunt de broeders en zusters daar en helpt hen door voor hen een oven te bouwen om brood te bakken en dit te verkopen. Ook bijenteelt om honing te winnen en praktische kooklessen behoren tot zijn werk, dat hij met grote liefde doet. De Heer zegen zijn werk en geeft hem dagelijks kracht om alles op te bouwen volgens de plannen.

Conferentie Noord en Zuid Duitse vereniging, mei 2017

In genadig antwoord op vele gebeden heeft de Heer de inauguratie van onze eerste kapel in Suriname mogelijk gemaakt.

